

SECTION 9. MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-636-2-24>

PUBLIC INFORMATION RESOURCES IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION OF POST-WAR UKRAINE

ІНФОРМАЦІЙНІ ПУБЛІЧНІ РЕСУРСИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОВОЄННОЇ УКРАЇНИ

Ignatenko V. O.

*Postgraduate student at the Department
of Public Management
and Administration
State University of Trade
and Economics
Kyiv, Ukraine*

Ігнатенко В. О.

*аспірант кафедри публічного
управління та адміністрування
Державний торговельно-економічний
університет
м. Київ, Україна*

Інформаційні публічні ресурси в умовах цифрового суспільства відіграють стратегічно важливу роль у забезпеченні прозорості, відкритості та підзвітності органів влади, що є критично необхідним у повоєнний період. Відновлення України потребує масштабної координації дій між урядовими структурами, міжнародними партнерами, місцевими громадами та громадянським суспільством, що неможливо без ефективного управління інформаційними ресурсами. Інформаційний простір держави та цифрова інфраструктура є «основними об'єктами забезпечення інформаційної безпеки держави, основою інформаційного суверенітету України» [1, с. 70], і після війни особливо важливо забезпечити їх захист від зовнішніх загроз, кібератак та інформаційних маніпуляцій.

У широкому розумінні інформаційні ресурси охоплюють державні реєстри, відкриті дані, вебпортали органів влади, інформаційні платформи та аналітичні бази даних. У повоєнний період їх розвиток і модернізація мають супроводжуватись інтеграцією, що забезпечить узгодженість між органами влади, дозволить ефективно координувати відновлювальні проєкти та спростить доступ громадян до державних послуг. Особливе значення має відкритість інформації про процес відбудови: електронні платформи моніторингу дають змогу суспільству та міжнародним партнерам контролювати розподіл фінансових

ресурсів, хід реалізації проєктів і ефективність рішень. Важливою складовою управління інформаційними ресурсами є захист персональних даних, що особливо актуально в умовах реінтеграції громадян, підтримки внутрішньо переміщених осіб та цифрового оформлення соціальних виплат. Водночас ефективне використання цифрових платформ наряду залежить від рівня цифрової грамотності службовців і населення. Тому необхідно розробляти освітні програми, тренінги та інформаційні кампанії, які забезпечать якісну комунікацію між владою та громадянами.

Одним із ключових чинників повоєнного відновлення є цифровізація управлінських процесів. Основними напрямками міжнародної підтримки України стала технічна допомога, зокрема розвиток інформаційно-комунікаційних технологій [2, с. 4]. Цифрові технології відіграють ключову роль у забезпеченні прозорості, підзвітності та швидкості ухвалення рішень [3; 4]. Їх застосування у сфері державного управління охоплює електронні закупівлі, моніторинг витрат, контроль міжнародної допомоги та автоматизацію бюджетних процесів. Використання електронних платформ дає змогу уникати бюрократичних затримок, зменшувати корупційні ризики та забезпечувати рівний доступ до ресурсів.

Одним із найефективніших інструментів цифровізації є система електронних закупівель ProZorro, яка вже продемонструвала свою дієвість у забезпеченні прозорості витрат і боротьбі з корупцією. У контексті відбудови її функціонал потребує розширення та вдосконалення, зокрема через інтеграцію з міжнародними системами фінансового моніторингу та аналітичними платформами, що дасть змогу контролювати кожну транзакцію в режимі реального часу та забезпечити міжнародним донорам прозорість використання їхніх коштів. Додатковим інструментом контролю є блокчейн-технології, які дозволяють створювати децентралізовані та незмінні реєстри фінансових операцій. Усі транзакції стають публічно доступними й верифікованими, що значно ускладнює можливості зловживань. Такі технології можуть також застосовуватися для реєстрації прав власності, електронного документообігу та управління державними активами.

Ще одним напрямом цифрової трансформації є автоматизація бюджетних процесів. Використання Big Data та алгоритмів штучного інтелекту дає змогу аналізувати значні обсяги інформації про видатки, прогнозувати фінансові потреби та виявляти потенційні ризики. Це особливо важливо в умовах, коли бюджетні ресурси обмежені, а помилки у плануванні можуть мати масштабні наслідки. Аналітичні алгоритми допомагають визначати пріоритети витрат, проблемні зони,

оцінювати ефективність програм та коригувати політику відповідно до реальних потреб громадян і економіки.

Цифровізація сприяє також розвитку електронного урядування, яке забезпечує швидкий і зручний доступ громадян до адміністративних послуг. У післявоєнний період значна частина населення потребуватиме оперативного отримання державних сервісів у сферах соціального захисту, реєстрації власності, оформлення субсидій, надання статусу внутрішньо переміщених осіб або відшкодування завданих війною збитків. Використання автоматизованих платформ на основі штучного інтелекту дозволить мінімізувати черги, бюрократію та ручне втручання, що підвищить ефективність управління [5, с. 216]. Важливим інструментом стане створення національного реєстру відбудови, який об'єднає інформацію про пошкоджену інфраструктуру, стан її відновлення, джерела фінансування та виконавців. Такий реєстр забезпечить комплексний підхід, синхронізує дані між відомствами та сприятиме прозорості перед міжнародними партнерами. Додатково для моніторингу процесів можуть використовуватися геоінформаційні системи (GIS), супутникові дані та дрони, що дасть змогу оцінювати темпи реконструкції, ефективність робіт та запобігати нецільовому використанню ресурсів.

Цифровізація управління публічними ресурсами тісно пов'язана з розвитком електронної демократії. Взаємодія суспільства та держави через інформаційно-комунікаційні технології, мобільний застосунок «Дія», електронні звернення та петиції розширює можливості громадянської участі у прийнятті рішень. Важливим завданням повоєнного періоду є запровадження електронного голосування як елемента посилення місцевої демократії та зворотного зв'язку [6, с. 141].

Разом із тим управління інформаційними ресурсами стикається з низкою викликів. Основними проблемами залишаються фрагментованість інформаційних систем, дублювання даних і неузгодженість між відомствами, недостатня цифрова грамотність державних службовців, а також низький рівень інформаційної безпеки. Кібератаки, витоки персональних даних і несанкціонований доступ до критичних систем становлять серйозну загрозу в умовах гібридної війни. Тому необхідно посилювати кіберзахист, створювати державні центри оперативного реагування на кіберінциденти, вдосконалювати законодавство та запроваджувати єдиний інтегрований підхід до управління інформаційними системами. Повна цифровізація державних послуг, дотримання принципів кібербезпеки та підвищення відповідальності за витоки даних є обов'язковими складовими цього процесу.

Таким чином, цифровізація управління інформаційними публічними ресурсами є одним із ключових інструментів ефективного повоєнного

відновлення України. Вона забезпечує прозорість, підзвітність, оперативність ухвалення рішень та залучення громадян до процесів управління. Впровадження сучасних технологій у поєднанні з міжнародною підтримкою та стратегічним плануванням дозволить створити ефективну, інноваційну та безпечну систему публічного управління, здатну відповідати викликам відновлення та сталого розвитку.

Література:

1. Марущак А.І. Інформаційні ресурси держави: зміст та проблема захисту. *Правова інформатика*. 2009. № 1(21). С. 65–71.
2. Сисоєнко І., Карлюка Д. Моніторинг проектів міжнародної технічної допомоги. *Економіка та суспільство*. 2022. № 37. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-37-5>.
3. Storozhenko L., Krasnykov Y., Kaganovska T., Babichev A., Rossikhina H. Digital competence of society as a component of modern public administration. *Amazonia Investiga*. 2023. Vol. 12. № 72. P. 123–134. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2023.72.12.11>.
4. Петькун С. М., Стороженко Л. Г., Стороженко В. І. Ціннісні пріоритети державного управління в умовах цифрових трансформацій. *Актуальні питання в сучасній науці*. 2024. № 6(24). С. 304–316. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-6\(24\)-304-316](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2024-6(24)-304-316).
5. Стороженко Л. Г., Охріменко В. О. Роль цифрових засобів масової комунікації у процесі прийняття управлінських рішень. *Наукові інновації та передові технології*. 2024. 11(39). С. 208–218. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-11\(39\)-208-218](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-11(39)-208-218).
6. Юріков О. О. Стратегія реалізації електронної демократії в період повоєнної відбудови України. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2024. Вип. 39. С. 140–144. DOI: <https://doi.org/10.32782/rma2663-5240-2024.39.26>.